

Επικαιρότητα εν συντομία...

**ΔΕΕ, C-362/14
Maximillian
Schrems v Data
Protection
Commissioner,
06/10/2015.**

Ως μια βόμβα που εξερράγη στον τομέα των νέων τεχνολογιών εμφανίζεται η απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση C-362/14 Maximillian Schrems v Data Protection Commissioner, της 6ης Οκτωβρίου 2015. Ενώ η Οδηγία 95/46 θεσπίζει ότι η διασυνοριακή εκτός Ευρώπης ροή των προσωπικών δεδομένων υπόκειται εξ αρχής σε έλεγχο αναφορικά με το επίπεδο προστασίας της χώρας μετάβασης των δεδομένων, το ίδιο καθεστώς προβλέπει ότι εξαιρέσεις (“safe harbor”) αναγνωρίζονται μέσω της σύναψης διεθνών συμφωνιών. Ωστόσο, αυτές οι συμφωνίες δεν δεσμεύουν το δικαστήριο. Εν προκειμένω, σχετικά με δεδομένα Ευρωπαίων χρηστών του Facebook τα οποία μεταβιβάζονταν στην Αμερική, στο κλίμα των αποκαλύψεων του Snowden σχετικά με την μαζική παρακολούθηση πολιτών από την NSA, το ΔΕΕ αποφάσισε να προβεί στην ακύρωση της συμφωνίας “safe harbor” με τις Η.Π.Α. λόγω της αυξημένης ανησυχίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων στις Η.Π.Α.

P.J.

**ΔΕΕ, C-281/15,
Soha Sahyouni**

Υπό το μικροσκόπιο του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) τίθεται για πρώτη φορά ο Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (γνωστός ως Κανονισμός Ρώμη ΙΙΙ), μάλιστα σε σχέση με τον νόμο της Σαρία δυνάμει του οποίου εκδίδονται ιδιωτικά διαζύγια από θρησκευτικά δικαστήρια στη Συρία. Στις 7 Σεπτεμβρίου 2015, Γερμανικό δικαστήριο απηύθυνε στο ΔΕΕ προδικαστικό ερώτημα σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού και συγκεκριμένα, κατά πόσο αυτός τυγχάνει εφαρμογής σε σχέση με τα Συριακά ιδιωτικά διαζύγια που προνοούνται από τη Σαρία. Τέθηκε επίσης ερώτημα ως προς την ορθή ερμηνεία του Άρθρου 10, το οποίο επιβάλλει στα δικαστήρια τη μη εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου που προκύπτει ως εφαρμοστέο, (και την εφαρμογή του δικαίου του φόρουμ) όταν τον πρώτο ενέχει διάκριση στη βάση φύλου σχετικά με τη πρόσβαση στο θεσμό του διαζυγίου (Case C-281/15, Soha Sahyouni). Σημειώνεται ότι ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην Ελλάδα (από τον Ιανουάριο του 2014) αλλά όχι στη Κύπρο.

X.M.

**T-450/12,
Αναγνωστάκης
εναντίον
Ευρωπαϊκής
Επιτροπής,
30/9/2015.**

Στις 30.9.2015 δημοσιεύθηκε η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ επί της υποθέσεως Αναγνωστάκης εναντίον Ευρωπαϊκής Επιτροπής (αρ. υπ. T-450/12). Η υπόθεση αφορούσε απόρριψη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αίτησης για καταχώριση πρωτοβουλίας πολιτών στο σχετικό μητρώο, κατά τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό 211/2011. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η πρωτοβουλία πολιτών, για την οποία υποβλήθηκε η αίτηση στην Επιτροπή, θα αποσκοπούσε στη θέσπιση σε επίπεδο ενωσιακού δικαίου της αρχής της κατάστασης ανάγκης, ώστε να δίνεται η δυνατότητα σε κράτος - μέλος της ΕΕ να αρνείται την αποπληρωμή χρέους, του οποίου η εξυπηρέτηση απειλεί την οικονομική και πολιτική υπόσταση του κράτους - μέλους. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έκανε δεκτή την προσφυγή σε βάρος της απορριπτικής απόφασης της Επιτροπής, θεωρώντας, μεταξύ άλλων, ότι ένα τέτοιο μέτρο δεν μπορεί να βρει επαρκή θεμελίωση στις διατάξεις των άρθρων 122 παρ. 1 και παρ. 2, 136 παρ. 1 και 222 ΣΛΕΕ.

E.P.

Νέα και ανακοινώσεις

**ΕΔΔΑ, Βρούντου
v Δημοκρατίας
(Αίτηση
33631/06),
13/10/2015.**

Στις 13 Οκτωβρίου 2015 το ΕΔΔΑ εξέδωσε μια απόφαση «σταθμό» αναφορικά με την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εκ μητρογονίας προσφύγων της τούρκικης εισβολής του 1974 στην Κύπρο. Συγκεκριμένα στην υπόθεση Βρούντου v. Δημοκρατίας (Αίτηση 33631/06), το ΕΔΔΑ αποφάσισε ότι η άρνηση χορήγησης προσφυγικής ταυτότητας στην εκ μητρογονίας πρόσφυγα κα. Βρούντου και η ως εκ τούτου μη πρόσβαση της τελευταίας σε διάφορα οικονομικά οφέλη όπως η παροχή στεγαστικής βοήθειας και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη (στα οποία είχαν πρόσβαση οι κάτοχοι προσφυγικής ταυτότητας, δηλαδή οι εξ αρχενογονίας πρόσφυγες), συνιστούσε παραβίαση του Άρθρου 14 της ΕΣΔΑ αναφορικά με την απαγόρευση διάκρισης με βάση το φύλο σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Περαιτέρω το ΕΔΔΑ έκρινε ότι η μη εξέταση της ουσίας του παραπόνου της αιτήτριας κα Βρούντου από τα κυπριακά δικαστήρια, τόσο πρωτόδικα όσο και κατ' έφεση, επικαλούμενα την μη ύπαρξη δικαιοδοσίας συνιστούσε παραβίαση του Άρθρου 13 της ΕΣΔΑ αναφορικά με το δικαίωμα της πραγματικής προσφυγής. Δεδομένων των ανωτέρω παραβιάσεων το ΕΔΔΑ επιδίκασε υπέρ της αιτήτριας αποζημιώσεις €25,500, ποσό το οποίο θα λάμβανε ως στεγαστική βοήθεια εάν της χορηγείτο η προσφυγική ταυτότητα κατά το έτος 2003, πλέον δικηγορικά έξοδα.

Θ.Π.

**ΔΕΕ, C-264/14,
Skatteverket v
David Hedqvist,
22/10/2015**

Στις 22 Οκτωβρίου 2015 δημοσιεύθηκε η πρώτη απόφαση του ΔΕΕ ως προς τη νομική μεταχείριση των bitcoins (υπόθεση C-264/14, Skatteverket v David Hedqvist). Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, τα bitcoins αποτελούν ένα «άμεσο μέσο πληρωμής». Επίσης, παρά το γεγονός ότι δεν αποτελούν υποχρεωτικά αποδεκτό χρήμα (legal tender), το Δικαστήριο έμμεσα αναγνώρισε ότι αποτελούν μια μορφή χρήματος. Το πόρισμα της απόφασης ήταν ότι οι υπηρεσίες ανταλλαγής bitcoins με κάποιο κρατικά αναγνωριζόμενο νόμισμα δεν πρέπει να υπόκεινται σε ΦΠΑ, σύμφωνα με το άρθρο 135 (1) (ε) της Οδηγίας για το ΦΠΑ (Οδηγία 2006/112/ΕΚ).

Ε.Ρ.

N69 (1)/2015

Μετά από μία μακρά περίοδο διαβούλευσης ψηφίστηκε από την Κυπριακή Βουλή στις 30 Απριλίου 2015 και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 15 Μαΐου 2015 ο Νόμος 69 (1)/2015 «περί της εφαρμογής της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής». Ο νόμος περιλαμβάνει 51 άρθρα και ρυθμίζει τις γενικές αλλά και τις ειδικότερες προϋποθέσεις εφαρμογής των μεθόδων ιατρικής υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, ιδρύει το Συμβούλιο Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής και καθορίζει τους όρους αδειοδότησης και λειτουργίας των Μονάδων Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής.

Θ.Τ.